

ที่ นศ ๐๐๑๘.๑/ว ๓๙๕๕

ศาลากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช
ถนนราชดำเนิน นศ ๘๐๐๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง หารือการปฏิบัติงานทะเบียน

เรียน นายทะเบียน ทุกสำนักทะเบียน

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครศรีธรรมราช ด่วนที่สุด ที่ นศ ๐๐๑๗.๑/ว ๑๓๒๖ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำพิพากษาศาลปกครอง คดีหมายเลขดำที่ ๒๐๕๒/๒๕๕๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๙๘/๒๕๕๖

ตามที่ จังหวัดได้แจ้งการกำหนดโครงการสำรวจบุคคลในบ้านและปรับปรุงรายทะเบียนราษฎร ประจำปี ๒๕๕๑ โดยจะดำเนินการสำรวจตรวจสอบรายการบุคคลสัญชาติไทยและคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยทุกกลุ่ม ที่มีชื่อและรายการบุคคลในทะเบียนบ้าน (ท.ร.๑๓ และ ท.ร.๑๔) ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ของบ้านที่มีเลขที่บ้านทุกหลังทั่วประเทศ นั้น

สำนักทะเบียนกลางแจ้งว่า เนื่องจากการดำเนินการตามโครงการดังกล่าว ได้มีการปฏิบัติงานที่ขัดกับกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการทะเบียนราษฎร จึงทำให้ผู้ที่ได้รับความเสียหายได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง ซึ่งต่อมาศาลปกครองได้พิจารณาว่าการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี จึงพิพากษาให้กรมการปกครองชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำพิพากษาที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป (โดยให้ดาวน์โหลดสิ่งที่ส่งมาด้วยจาก www.pokkrongnakhon.com มุมหนังสือราชการ (จังหวัด) หน้าเว็บไซต์)

ขอแสดงความนับถือ

(นายศิริพัฒ พัฒกุล)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช

ที่ทำการปกครองจังหวัด
กลุ่มงานปกครอง
โทร./โทรสาร ๐-๗๕๓๔-๐๗๓๘
www.pokkrongnakhon.com

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สน.สก. (สนก.) โทร. ๐ – ๒๓๕๖-๙๕๕๓

ที่ มท ๐๓๐๗.๓/ **วันที่** ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง แจ้งคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ ๒๐๕๒ / ๒๕๕๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๙๘ / ๒๕๕๖

เรียน ผอ.สน.บท.

ตามหนังสือ สน.บท. (สทร.) ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๙.๑/๒๖๔๗ ลงวันที่ ๑ มิ.ย. ๒๕๕๓ ได้ชี้แจงรายละเอียดและขั้นตอนการดำเนินการตามโครงการสำรวจบุคคลในทะเบียนบ้านและปรับปรุงรายการทะเบียนราษฎร ประจำปี ๒๕๕๑ ไปให้ สน.สก.เพื่อประกอบในการจัดทำคำให้การแก้คำฟ้องในคดีหมายเลขดำที่ ๒๐๕๒/๒๕๕๒ ที่นางสุธาทิพย์ ครุฑธาหะ ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน ผู้ฟ้องคดี กับนายประมวล ช้างพันธ์ ที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าเป็นการดำเนินการตามหนังสือสำนักทะเบียนกลาง ที่ มท ๐๓๐๙.๑/ว ๕๐ ลงวันที่ ๒๓ เม.ย. ๒๕๕๑ นั้น

ขอเรียนว่า ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ ๒๐๕๒/๒๕๕๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๙๘/๒๕๕๖ โดยสรุปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะนายทะเบียนมีคำสั่งจำหน่ายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ออกจากทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๒ ต.ศรีพราน อ.แสวงหา จว. อ่างทอง ตามคำร้องเกี่ยวกับงานทะเบียนราษฎร (ท.ร. ๓๑) ที่ ๔๙/๕๑ ลงวันที่ ๒๒ มิ.ย. ๒๕๕๒ เข้าทะเบียนบ้านกลาง สนท.อ.แสวงหา เป็นคำสั่งทางปกครองที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน และวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดไว้และเป็นการกระทำที่ไม่มีกฎหมายให้อำนาจในการเพิ่มชื่อและรายการบุคคลเข้าในทะเบียนบ้านกลางในกรณีเจ้าบ้านไม่ได้ลงชื่อในคำร้อง (ท.ร. ๓๑) จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี จึงพิพากษาให้ ปค. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ เป็นเงิน คนละ ๖,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จโดยให้ชำระภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นให้ยก รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำพิพากษาที่ส่งมาพร้อมนี้

สน.สก. พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงในคดีนี้รับฟังเป็นที่ยุติว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ (นางพัทธนันท์ จันทนเสวี) ในฐานะ นทบ.อ.แสวงหา จำหน่ายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ จากทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๒ ต.ศรีพราน อ.แสวงหา จว.อ่างทอง เข้าทะเบียนบ้านกลาง สนท.อ.แสวงหาโดยอาศัยคำร้องและข้อเท็จจริงที่ได้จากการเดินสำรวจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นายประมวล ช้างพันธ์) กน.ต.ศรีพราน เท่านั้นโดยเจ้าบ้านไม่ได้ลงชื่อในคำร้อง ท.ร. ๓๑ ไว้เป็นหลักฐานแต่ประการใด ซึ่งในทางคดีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ (นางพัทธนันท์ จันทนเสวี) ได้กล่าวอ้างว่าเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยขั้นตอนที่กำหนดไว้ตามโครงการสำรวจบุคคลในทะเบียนบ้านและปรับปรุงรายการทะเบียนราษฎร ประจำปี ๒๕๕๑ ตามหนังสือสำนักทะเบียนกลาง ที่ มท ๐๓๐๙.๑/ว ๕๐ ลงวันที่ ๒๓ เม.ย. ๒๕๕๑ แล้ว ซึ่งในประเด็นข้อพิพาทว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จำหน่ายชื่อ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ จากทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๒ ต.ศรีพราน อ.แสวงหา จว.อ่างทอง เข้าทะเบียนบ้านกลาง สนท.อ.แสวงหา ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่นั้น ปค.มีความเห็นพ้องกับคำพิพากษาของศาลทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายทั้งสิ้น เนื่องจากบุคคลที่ลงชื่อในคำร้องไม่ใช่เจ้าบ้านตามระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ นทบ.อ.แสวงหา จึงไม่มีอำนาจจำหน่ายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ เข้าทะเบียนบ้านกลาง คำสั่งจำหน่ายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ประกอบกับนางพัทธนันท์ จันทนเสวี ในฐานะ นทบ.อ.แสวงหาก็รับข้อเท็จจริงว่าเจ้าบ้านไม่ได้ลงชื่อในคำร้อง ท.ร.๓๑ แต่ประการใด การปฏิบัติหน้าที่ราชการ

/ ของ นทบ.อ. ...

ของ นทบ.อ.แสวงหา (นางพัทธนันท์ จันทนเสวี) จึงไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของระเบียบกฎหมายที่กำหนดไว้ อีกทั้งไม่เป็นไปตามขั้นตอนที่ ปค. กำหนดไว้ในหนังสือสำนักทะเบียนกลาง ที่ มท ๐๓๐๙.๑/ว ๕๐ ลงวันที่ ๒๓ เม.ย. ๒๕๕๑ อย่างชัดเจน ทางคดีจึงไม่มีข้อเท็จจริงที่จะต่อสู้ให้ชนะคดีในที่สุดได้ และหากล่าช้าออกไปจะมีผลต่อการคิดดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี สน.สก. โดยความเห็นชอบของ ปค. จึงไม่อุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ (นางพัทธนันท์ จันทนเสวี) ก็ไม่ได้ยื่นอุทธรณ์เช่นกันคดีจึงถึงที่สุดแล้ว

จากคำพิพากษาในคดีนี้มีปัญหาข้อกฎหมายสำคัญที่ใช้เป็นหลักในการปฏิบัติราชการได้กล่าวคือบทบัญญัติมาตรา ๑๐ วรรคสาม แห่ง พ.ร.บ.การทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ มิได้ให้อำนาจนายทะเบียนที่จะเพิ่มชื่อและรายการบุคคลในกรณีที่เจ้าบ้านไม่ได้ลงชื่อในคำร้อง ท.ร. ๓๑ เข้าทะเบียนบ้านกลางได้ เนื่องจากการเพิ่มชื่อและรายการบุคคลเข้าทะเบียนบ้านกลางตาม พ.ร.บ. การทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ และตามระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ.๒๕๓๕ และตามหนังสือสำนักทะเบียนกลาง ที่ มท ๐๓๐๙.๑/ว ๕๐ ลงวันที่ ๒๓ เม.ย. ๒๕๕๑ และหนังสือ ปค. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๙.๓ / ว ๔๑๖๙ ลงวันที่ ๑๒ มิ.ย. ๒๕๕๑ กำหนดให้การยื่นคำร้อง ท.ร. ๓๑ ต้องยื่นโดยเจ้าบ้านเท่านั้นมิใช่เป็นการริเริ่มใช้อำนาจของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๐ วรรคสาม แห่ง พ.ร.บ.การทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ แต่อย่างใด

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการของนายทะเบียนเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายและเพื่อป้องกันมิให้ถูกฟ้องเป็นคดีปกครองจากมูลกรณีเช่นเดียวกันนี้อีก สน.สก. จึงขอแจ้งผลคำพิพากษามาเพื่อโปรดพิจารณาแจ้งเวียนให้ นทบ.อ.และนายทะเบียนท้องถิ่นทราบเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

(นายอนันตพล บุญชู)
ผอ.สน.สก.

คำพิพากษา

○ คำพิพากษา

(ต. ๑๘)

คดีหมายเลขดำที่ ๒๐๕๒/๒๕๕๖
คดีหมายเลขแดงที่ ๔๙๘/๒๕๕๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๒๗ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

	นางสุธาทิพย์ ครุฑธาหะ ที่ ๑	ผู้ฟ้องคดี
	นางรัชนก รัตนไมตรี ที่ ๒	
	นายเจนรบ เทพสุขดี ที่ ๓	
	นางสาวสุพดี โยธี ที่ ๔	
	นายณัฐพงษ์ ครึ้มยะราช ที่ ๕	
	นางจรีภรณ์ จันทร์งาม ที่ ๖	
	นายพิชิต จันทวงศ์ ที่ ๗	
	นายธงชัย ชูบุญ ที่ ๘	
ระหว่าง		
	กำนันตำบลศรีพราน ที่ ๑	
	เจ้าหน้าที่ทะเบียน ที่ ๒	
	ปลัดอำเภอหัวหน้างานทะเบียน ที่ ๓	
	กรมการปกครอง ที่ ๔	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย

สำเนาถูกต้อง

(นายพศิน ทวศิริ)
นิติกรชำนาญการ

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีทั้งแปดมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน เลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลศรีพราน อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง โดยมีผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเจ้าบ้านและผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ เป็นผู้อาศัย ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยสำนักบริหารการทะเบียนได้มีโครงการสำรวจบุคคลในบ้านและปรับปรุงรายการทะเบียนราษฎรประจำปี ๒๕๕๑ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่าบุคคลตามทะเบียนบ้านมีตัวตนอาศัยอยู่จริงหรือไม่ และนำไปปรับปรุงเพื่อแก้ไขข้อมูลให้เป็นปัจจุบันตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ต่อมานายอำเภอแสวงหาได้มีคำสั่ง ที่ ๑๒๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะกำนันตำบลศรีพราน รวมทั้งผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้านเป็นผู้รับผิดชอบในการสำรวจบุคคลในบ้านพื้นที่หมู่ที่ ๑ ถึงหมู่ที่ ๖ ตำบลศรีพราน อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ดำเนินการสำรวจตามโครงการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้ควบคุมโครงการซึ่งการสำรวจดังกล่าวได้กระทำโดยวิธีการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำบัญชีรายการบุคคลในบ้านที่ได้รับมอบจากนายทะเบียนไปสอบถามเจ้าบ้านหรือหากเจ้าบ้านไม่อยู่หรือไม่มีเจ้าบ้าน ให้สอบถามผู้ที่อาศัยอยู่ในบ้านซึ่งมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านหลังนั้น แต่ปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กระทำการโดยจงใจหรือโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงบันทึกข้อความอันเป็นเท็จในคำร้องเกี่ยวกับงานทะเบียนราษฎร (ท.ร. ๓๑) ขอให้จำหน่ายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ออกจากรายการทะเบียนของบ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลศรีพราน อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง และนำไปไว้ในทะเบียนบ้านกลาง ทั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้เป็นเจ้าบ้าน ไม่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ฟ้องคดีทั้งแปด โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เคยยินยอมให้ดำเนินการแทน จากนั้นเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เสนอคำร้องของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทั้งที่รู้อยู่แล้วว่าเป็นเอกสารอันมีข้อความอันเป็นเท็จ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รู้อยู่แล้วว่าคำร้องของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเท็จแต่ได้กระทำการโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องดังกล่าวให้จำหน่ายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ไปยังทะเบียนบ้านกลางเมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะเจ้าบ้านไม่เคยทราบเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าว ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับเอกสาร

สำเนาถูกต้อง

ศาลปกครองกลาง
27 มี.ค. 2556
ศาลปกครองกลาง

(นายพศิน ทาศิริ)
นิติกรชำนาญการ

จากคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งที่ ๑ จังหวัดอ่างทอง แจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๒ จึงได้ทราบว่าบ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลศรีพราน อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพียง ๒ คนคือ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และนางสาวประมวล พูลถิ่น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ติดต่อขอตรวจสอบรายการบุคคลในทะเบียนบ้านที่ที่ว่าการอำเภอแสวงหา จึงทราบว่ามีการจำหน่ายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ออกไปจากทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลศรีพราน อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง แล้ว ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอแสวงหาเพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ฟ้องคดีทั้งแปดได้ร่วมกันยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นคดีแพ่งต่อศาลจังหวัดอ่างทองเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๒ ซึ่งศาลจังหวัดอ่างทองได้มีคำสั่งรับคำฟ้องไว้พิจารณาเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๔/๒๕๕๒ แต่ต่อมาศาลจังหวัดอ่างทองได้มีความเห็นที่ ๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒ และศาลปกครองกลางได้มีความเห็นที่ ๒๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒ พ้องกันว่า คดีดังกล่าวเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ศาลจังหวัดอ่างทองจึงได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความเพื่อให้โจทก์ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองต่อไป (คดีหมายเลขแดงที่ ๔๘๗/๒๕๕๒) ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ได้ร่วมกันยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามคนดังกล่าวเป็นคดีอาญาต่อศาลจังหวัดอ่างทอง ซึ่งศาลได้มีคำสั่งรับคำฟ้องไว้พิจารณาเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๔๔๕/๒๕๕๒ อีกด้วย การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เป็นการใช้อำนาจในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยไม่คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพ อันเป็นการจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งแปด ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดได้รับความเสียหายขาดซึ่งสิทธิต่าง ๆ ในกรณีที่ต้องนำทะเบียนบ้านไปติดต่อราชการหรือเอกชน เช่น สิทธิในการเลือกตั้ง สิทธิในการสมัครรับเลือกตั้ง สิทธิในการรักษาพยาบาล การทำนิติกรรมซื้อขายใด ๆ และการขอทำประกันภัย เป็นต้น สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นผู้มี

สำเนาถูกต้อง

ศาลปกครองกลาง
27 มี.ค. 2556
ศาลปกครองกลาง

(นายพศิน ทาศิริ)
นิติกรชำนาญการ

อำนาจหน้าที่ในการดำเนินการพัฒนาและบริหารการปกครองท้องที่ในระดับอำเภอ กิ่งอำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะการปกครองท้องที่ และดำเนินการและพัฒนาระบบงานทะเบียนราษฎร งานบัตรประจำตัวประชาชนและงานทะเบียนอื่น รวมทั้งการบริหารจัดการฐานข้อมูลกลางเพื่อการใช้ประโยชน์ร่วมกันทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๒๔ (ที่ถูกต้องคือ พ.ศ. ๒๕๔๕) รวมทั้งเป็นผู้ควบคุมกำกับดูแลผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อีกด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงต้องร่วมรับผิดจากผลของการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้กระทำโดยจงใจหรือโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งแปดด้วย

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่ละคนเป็นเงินคนละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ร่วมกันหรือแทนกันชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดีแต่ละคน

(๓) ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ร่วมกันหรือแทนกันชำระค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความในอัตราอย่างสูงแทนผู้ฟ้องคดีแต่ละคน

ศาลได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๓ ไม่รับคำฟ้องผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ และผู้ฟ้องคดีที่ ๘ ไว้พิจารณาและจำหน่ายคดีออกจากสารบบแล้วเมื่อศาลได้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความจึงไม่ต้องพิจารณาคำขอถอนคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ และผู้ฟ้องคดีที่ ๘ อีกต่อไป และได้มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ยื่นคำให้การว่า แม้ว่าการดำเนินการจำหน่ายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ เข้าไปในทะเบียนบ้านกลางของบุคคลผู้มีเฉพาะแต่ชื่อโดยมิได้อาศัยอยู่จริงในทะเบียนบ้านของบ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลศรีพราน อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นเจ้าบ้านจะมิได้เป็นบุคคลที่แสดงความประสงค์

สำเนาถูกต้อง

ศาลปกครองกลาง
27 มี.ค. 2556
ศาลปกครองกลาง

(นายพลิน ทาศิริ)
นิติการชำนาญการ

ต่อนายทะเบียนขอให้จำหน่ายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ออกจากทะเบียนบ้านของบ้านเลขที่ดังกล่าวก็ตามแต่ก็เป็นการดำเนินการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้ปกครองท้องที่และมีอำนาจและหน้าที่จัดทำบัญชีสำมะโนครัวและแก้ไขบัญชีให้ถูกต้องอยู่เสมอ และต้องแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีให้ถูกต้องตรงกับบัญชีของผู้ใหญ่บ้าน อันเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎรตามที่พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๔ ทวิ และมาตรา ๔๑ ได้บัญญัติไว้ ดังนั้น การดำเนินการสำรวจรายการบุคคลในทะเบียนบ้านเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงว่าบุคคลตามทะเบียนบ้านแต่ละรายการเป็นผู้มีตัวตนอาศัยอยู่ในบ้านจริงหรือไม่ เป็นผู้ที่ตายไปแล้วแต่ยังไม่ได้แจ้งตายหรือไม่ เป็นผู้ที่ไม่เคยพบเห็นและไม่ทราบว่ามีตัวตนอยู่หรือไม่ เป็นผู้ที่มีชื่อซ้ำในทะเบียนบ้านมากกว่าหนึ่งรายการหรือไม่ เป็นผู้ที่ไปประกอบอาชีพหรือย้ายไปอาศัยอยู่ที่อื่น โดยไม่ได้แจ้งย้ายหรือไม่ จึงเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประกอบกับได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้เป็นผู้ดำเนินการสำรวจบุคคลในบ้านในพื้นที่ที่รับผิดชอบตามคำสั่งที่ ๑๒๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ อันเป็นการดำเนินการตามโครงการสำรวจบุคคลในทะเบียนบ้านและปรับปรุงรายการทะเบียนราษฎรประจำปี ๒๕๕๑ โดยได้แจ้งซักซ้อมแนวทางปฏิบัติตามหนังสือที่ มท ๐๓๐๙.๑/ว ๕๐ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลทะเบียนราษฎรของประเทศมีความถูกต้องตรงตามความเป็นจริงมากที่สุดซึ่งรวมถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑และผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ด้วย โดยการดำเนินการตามโครงการสำรวจบุคคลในทะเบียนบ้านและปรับปรุงรายการทะเบียนราษฎร ประจำปี ๒๕๕๑ เพื่อให้ได้มาซึ่งฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรที่ตรงตามข้อเท็จจริงอันจะเป็นผลให้ฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรซึ่งเกี่ยวโยงกับข้อมูลด้านความมั่นคงสามารถใช้สนับสนุนในภารกิจด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในราชอาณาจักร อันเป็นอำนาจหน้าที่ประการหนึ่งของกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธารณะ ดังนั้น พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๐ วรรคท้าย (ที่ถูกต้องคือ วรรคสาม) ได้บัญญัติให้อำนาจนายทะเบียนในกรณีที่ปรากฏหลักฐานเชื่อได้ว่าการดำเนินการแจ้งการรับแจ้ง การบันทึก หรือการลงรายการเพื่อดำเนินการจัดทำหลักฐานทะเบียนต่าง ๆ ได้ดำเนินการไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย นายทะเบียนจึงมี

ศาลปกครองกลาง
27 ธ.ค. 2556
ศาลปกครองกลาง

สำเนาถูกต้อง

(นายพศิน ทาศิริ)
นิติกรชำนาญการ

อำนาจสั่งไม่รับแจ้ง จำหน่ายรายการทะเบียนเพิกถอนหลักฐานทะเบียน และดำเนินการแก้ไขข้อความรายการทะเบียนให้ถูกต้องได้โดยที่ไม่ต้องมีคำร้องหรือคำขอก็ได้

เมื่อข้อเท็จจริงจากการสำรวจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปรากฏว่าบุคคลที่มีชื่ออาศัยอยู่ในบ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลศรีพราน อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง ไม่ได้เป็นบุคคลที่อาศัยอยู่จริงอันเป็นลักษณะของประชากรแฝง ทั้งก่อนและขณะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เดินสำรวจผู้อาศัยอยู่ในบ้านที่อยู่ในพื้นที่ดังกล่าวโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ไต่ถามให้รู้จักตัวมาโดยตลอด อีกทั้งยังได้สอบถามราษฎรบ้านใกล้เรือนเคียงแล้วได้ให้ข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ไม่ได้พักอาศัยอยู่จริง ตามบันทึกการสอบปากคำพยานบุคคลตามแบบ ปค. ๑๔ จึงเป็นที่แน่ชัดว่าบุคคลที่มีชื่อและรายการบุคคลอยู่ในบ้านเลขที่ดังกล่าวมิได้อาศัยอยู่จริง เมื่อไม่สามารถติดตามสอบถามหาเจ้าบ้านได้ในขณะนั้นจึงได้กรอกชื่อและรายการบุคคลในบ้านดังกล่าวลงในแบบ ท.ร. ๓๑ เพื่อเสนอนายทะเบียนพิจารณาตามแบบคำร้อง ท.ร. ๓๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำคำร้อง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการปกติตามขั้นตอนการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาเท่านั้น มิได้เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายแต่อย่างใด

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาอนุญาตให้มีการจำหน่ายรายการผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ เฉพาะแต่ชื่ออาศัยอยู่ในบ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลศรีพราน อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง โดยอาศัยคำร้องและข้อเท็จจริงที่ได้จากการเดินสำรวจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏในภายหลังว่า การดำเนินการแจ้งชื่อและรายการบุคคลในทะเบียนบ้านไม่ปฏิบัติตามกฎหมายทะเบียนราษฎรกรณีการแจ้งย้ายที่อยู่ตามทะเบียนบ้านให้ตรงตามภูมิลำเนาที่อาศัยอยู่จริง ซึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔๗ (๒) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีคำสั่งจำหน่ายรายการผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ เข้าไปในทะเบียนบ้านกลางของสำนักทะเบียนอำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง ตามคำร้องของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้มีการแก้ไขข้อความและรายการทะเบียนให้ถูกต้องตามขั้นตอนต่อไปโดยอาศัยอำนาจของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๐ วรรคท้าย (ที่ถูกต้องคือ วรรคสาม) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เห็นว่า เมื่อการดำเนินการจำหน่าย

ศาลปกครองกลาง
27 มี.ค. 2556
ศาลปกครองกลาง

สำเนาถูกต้อง

(นายพศิน ทาศิริ)
รชำนาญการ

รายการบุคคลของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เข้าไปในทะเบียนบ้านกลางนั้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อประโยชน์ในการลงรายการบุคคลที่มีเหตุตามกฎหมายที่ไม่อาจมีชื่อในทะเบียนบ้านได้และเพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษาและควบคุมการทะเบียนราษฎร การตรวจสอบพิสูจน์ตัวบุคคลและประมวลผลข้อมูลทะเบียนราษฎร ซึ่งเป็นหน้าที่ของนายทะเบียนที่ต้องดำเนินการปรับปรุงข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎรให้ตรงตามความเป็นจริงอยู่เสมอตามความที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน เมื่อมีกฎหมายให้อำนาจนายทะเบียนหรือผู้ช่วยนายทะเบียนที่จะดำเนินการได้และเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย จึงไม่เป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งแปด ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดจึงไม่มีสิทธิที่จะเรียกค่าเสียหายได้ อีกทั้งค่าเสียหายที่เรียกมานั้นเป็นการห่างไกลเกินกว่าเหตุเนื่องจากเป็นความคาดหวังหรือคาดคะเนว่าจะได้รับความเสียหายในอนาคตที่ไม่อาจคำนวณเป็นเงินได้ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้แต่ประการใด ผู้ฟ้องคดีทั้งแปดจึงไม่มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ ที่จะต้องอาศัยคำบังคับของศาลปกครองตามมาตรา ๗๒ ซึ่งหากบุคคลใดรวมทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งแปดซึ่งมีชื่อและรายการบุคคลในทะเบียนบ้านถูกย้ายเข้าไปในทะเบียนบ้านกลางเมื่อมีเหตุตามกฎหมายนั้น บุคคลนั้น ๆ รวมทั้งผู้ฟ้องคดีสามารถที่จะดำเนินการแจ้งย้ายออกจากทะเบียนบ้านกลางได้ โดยยื่นคำร้องชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐานต่อนายทะเบียน จึงทำให้ทะเบียนบ้านกลางนั้นโดยสภาพมีลักษณะเป็นเพียงทะเบียนบ้านที่มีไว้สำหรับลงรายการบุคคลที่ไม่อาจมีชื่อในทะเบียนบ้านได้เป็นการชั่วคราวเท่านั้น

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ไม่ได้ยื่นคำคัดค้านคำให้การแต่มีความประสงค์จะให้ศาลพิจารณาคดีต่อไป

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๖ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบบันทึกคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของตุลาการผู้แถลงคดี ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๖ ด้วยแล้ว

สำเนาถูกต้อง

(นายพศิน ทาศิริ)
นิติกรชำนาญการ

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลศรีพราน อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง โดยมีผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเจ้าบ้าน และผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ เป็นผู้อาศัย ต่อมาได้มีโครงการสำรวจบุคคลในบ้านและปรับปรุงรายการทะเบียนราษฎร ประจำปี ๒๕๕๑ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคลตามทะเบียนบ้านมีตัวตนอาศัยอยู่จริงหรือไม่ และนำไปปรับปรุงเพื่อแก้ไขข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน โครงการดังกล่าวเป็นการดำเนินการโดยสำนักบริหารการทะเบียน ซึ่งอยู่ภายใต้กำกับดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๒๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้รับผิดชอบในการสำรวจบุคคล และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ดำเนินการสำรวจโดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้ควบคุมโครงการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการสำรวจโครงการสอบถามเจ้าบ้าน และได้จัดทำบันทึกการสอบปากคำพยานบุคคลตามแบบ ปค. ๑๔ และกรอกชื่อของผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ลงในคำร้องเกี่ยวกับงานทะเบียนราษฎร (ท.ร. ๓๑) โดยเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสนอคำร้องตามแบบ ท.ร. ๓๑ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อพิจารณาซึ่งเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๑๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาคำร้องตามแบบ ท.ร. ๓๑ ประกอบบันทึกการสอบปากคำพยานบุคคลตามแบบ ปค. ๑๔ ที่ได้จากการเดินสำรวจแล้วเห็นว่า เป็นกรณีไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่กำหนดให้เจ้าบ้านต้องแจ้งย้ายที่อยู่ตามทะเบียนบ้านให้ตรงตามภูมิลำเนาที่อาศัยอยู่จริง ซึ่งเป็นความผิดตามมาตรา ๔๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันและระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งจำหน่ายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ เข้าไปในทะเบียนบ้านกลางของสำนักทะเบียนอำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะเจ้าบ้านไม่ทราบเกี่ยวกับการกระทำดังกล่าวจนกระทั่งเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับเอกสารแจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขต

ศาลปกครองกลาง
27 มี.ค. 2556
ศาลปกครองกลาง

(นายพนิน ทาคิว)
นิติกรชำนาญการ

เลือกตั้งที่ ๑ ต่อมาผู้ฟ้องคดีที่ ๑ได้ดำเนินการแจ้งย้ายผู้ฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ฟ้องคดีที่ ๖ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๒ ออกจากทะเบียนบ้านกลางแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จำหน่ายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ จากทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลศรีพราน อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง เข้าทะเบียนบ้านกลาง สำนักทะเบียนอำเภอแสวงหา เป็นการกระทำละเมิดผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ หรือไม่ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะหน่วยงานของรัฐที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สังกัด ต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือไม่เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะนายทะเบียนมีคำสั่งจำหน่ายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ออกจากทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลศรีพราน อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง ตามคำร้องเกี่ยวกับงานทะเบียนราษฎร (ท.ร. ๓๑) ที่ ๔๙/๕๑ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ เข้าทะเบียนบ้านกลาง สำนักทะเบียนอำเภอแสวงหา ส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ไม่มีชื่อในบัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดอ่างทอง ในวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๒ คำสั่งดังกล่าวข้างต้นเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ จะต้องมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลศรีพราน อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง ติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๙๐ วันนับถึงวันเลือกตั้ง ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ จะเป็นผู้มีคุณสมบัติในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นอกจากนี้การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ สามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือใช้สิทธิต่างๆ ได้ เช่น สิทธิในการรักษาพยาบาล การทำนิติกรรมซื้อขาย เป็นต้น แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งจำหน่ายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ จากทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๕ ไปยังทะเบียนบ้านกลาง สำนักงานทะเบียนอำเภอแสวงหา ทำให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ เป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญข้างต้น และยังมีผลเป็นการตัดสิทธิของผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ในการยื่นคำร้องขอคัดสำเนาหรือรับรองรายการของบุคคล เพื่อนำไปใช้อ้างอิงหรือใช้สิทธิต่างๆ ได้เหมือนมีชื่ออยู่ในทะเบียนเดิม

ศาลปกครองกลาง
27 มี.ค. 2556
ศาลปกครองกลาง

สำเนาถูกต้อง
(นายพสิน ทาศิริ)
นิติกรชำนาญการ

ทั้งนี้ ตามข้อ ๔๘ ของระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่จำหน่ายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ จากทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๕ ไปยังทะเบียนบ้านกลางสำนักทะเบียนอำเภอแสวงหา จึงมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งจำหน่ายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ออกจากทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลศรีพราน อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง และเพิ่มชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ในทะเบียนกลาง สำนักงานทะเบียนอำเภอแสวงหา โดยอาศัยเหตุแต่เพียงว่า เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงว่า บุคคลตามทะเบียนบ้านแต่ละรายการเป็นผู้มีตัวตนอาศัยอยู่ในบ้านจริงหรือไม่ เป็นผู้ที่ตายไปแล้วแต่ยังไม่ได้แจ้งตายหรือไม่ :เป็นผู้ที่ไม่เคยพบเห็น และไม่ทราบว่ามีตัวตนอยู่หรือไม่ เป็นผู้ที่มีชื่อซ้ำในทะเบียนบ้านมากกว่าหนึ่งรายการหรือไม่ เป็นผู้ที่ไม่ประกอบอาชีพหรือย้ายไปอาศัยอยู่ที่อื่น โดยไม่ได้แจ้งย้ายหรือไม่ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อ้างว่า การออกคำสั่งดังกล่าวเป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๑๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ และหนังสือที่ มท ๐๓๐๙.๑/ว๕๐ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑ จึงพิจารณาเห็นว่า โดยที่พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เพื่อความถูกต้องของการทะเบียนราษฎร ให้นายทะเบียนมีอำนาจเรียกเจ้าบ้าน หรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้แสดงหลักฐานต่าง ๆ ได้ตามความจำเป็น และเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยให้มีอำนาจเข้าไปสอบถามผู้อยู่ในบ้านใด ๆ ได้ตามอำนาจหน้าที่ แต่ต้องแจ้งให้เจ้าบ้านทราบก่อน ทั้งนี้ ให้กระทำได้ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก และวรรคสามบัญญัติว่า ในกรณีปรากฏหลักฐานเชื่อได้ว่าการดำเนินการแจ้ง การรับแจ้ง การบันทึกหรือการลงรายการเพื่อดำเนินการจัดทำหลักฐานทะเบียนต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ดำเนินการไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบหรือโดยอำพราง หรือโดยมีรายการข้อความผิดจากความเป็นจริง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งไม่รับแจ้ง จำหน่ายรายการทะเบียน เพิกถอนหลักฐานทะเบียนและดำเนินการแก้ไขข้อความรายการทะเบียนให้ถูกต้องแล้วแต่กรณี และมาตรา ๓๗ บัญญัติว่า การเพิ่มชื่อและรายการของบุคคลในทะเบียนบ้านหรือทะเบียนบ้านกลางให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนด ดังนั้น จึงเห็นว่า นายทะเบียนมีอำนาจสั่งไม่รับแจ้ง จำหน่ายรายการทะเบียน เพิกถอนหลักฐาน

ศาลปกครองกลาง
27 มี.ค. 2556
ศาลปกครองกลาง

ทะเบียนและดำเนินการแก้ไขข้อความรายการทะเบียนให้ถูกต้อง แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานเชื่อได้ว่าการดำเนินการแจ้ง การรับแจ้ง การบันทึก หรือการลงรายการเพื่อดำเนินการจัดทำหลักฐานทะเบียนต่างๆ ได้ดำเนินการไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบหรือโดยอำพราง หรือโดยมีรายการข้อความผิดจากความเป็นจริง แต่บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวมิได้ให้อำนาจนายทะเบียนที่จะเพิ่มรายชื่อและรายการของบุคคลในกรณีดังกล่าวในทะเบียนกลางได้ อีกทั้งผู้อำนวยการทะเบียนกลางก็มิได้ออกระเบียบกำหนดเกี่ยวกับการเพิ่มชื่อและรายการของบุคคลลงในทะเบียนบ้านกลางในกรณีดังกล่าวไว้ ดังนั้น ในกรณีตามมาตรา ๑๐ วรรคสาม ดังกล่าว นายทะเบียนจึงไม่มีอำนาจเพิ่มชื่อและรายการของบุคคลในทะเบียนบ้านกลาง ไม่อการเพิ่มชื่อและรายการของบุคคลในทะเบียนบ้านกลางซึ่งเป็นการกระทำที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล เมื่อไม่มีกฎหมายให้อำนาจไว้ จึงเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจอันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งจำหน่ายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ออกจากทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลศรีพราน อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง และเพิ่มชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ในทะเบียนบ้านกลาง สำนักทะเบียนอำเภอแสวงหา ซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครองและเมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ แล้ว มิได้มีวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองในกรณีนี้ไว้โดยเฉพาะ จึงต้องนำพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น ซึ่งมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติว่า ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน สำหรับคดีนี้ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการสำรวจโครงการสอบถามเจ้าบ้าน หากเจ้าบ้านไม่อยู่หรือไม่มีเจ้าบ้านก็สอบถามราษฎรบ้านใกล้เคียง ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ไม่ได้พักอาศัยอยู่จริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้บันทึกการสอบปากคำพยานบุคคลตามแบบ ปค.๑๔ และกรอกชื่อของผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ และลงนามในคำร้องเกี่ยวกับงานทะเบียนราษฎร์ (ท.ร. ๓๑) โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำคำร้องตามแบบ ท.ร. ๓๑ ดังกล่าวเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อพิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาคำร้องตามแบบ ท.ร. ๓๑ ประกอบบันทึกการสอบปากคำพยานบุคคลตามแบบ

สำเนาถูกต้อง

(นายพศิน ทาดิว)
นิติกรชำนาญการ

ปค.๑๔ ที่ได้จากการเดินสำรวจแล้ว และได้มีคำสั่งจำหน่ายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ เข้าไปในทะเบียนบ้านกลางของสำนักงานทะเบียนอำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทองนั้น เห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ซึ่งเป็นผู้ที่จะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน และวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดไว้ จึงไม่ชอบด้วยมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กล่าวอ้างว่า ได้ปฏิบัติตามหนังสือสำนักทะเบียนกลาง ที่ มท ๐๓๐๙.๑/ว ๕๐ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑ และหนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๙.๑/ว ๙๑๖๙ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ โดยถูกต้องแล้ว นั้น เห็นว่า หนังสือสำนักทะเบียนกลาง ที่ มท ๐๓๐๙.๑/ว ๕๐ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑ โดยผู้อำนวยการทะเบียนกลางแจ้งเวียนแนวทางปฏิบัติตามโครงการสำรวจบุคคลในบ้านและปรับปรุงรายการทะเบียนราษฎร ประจำปี ๒๕๕๑ ซึ่งเนื้อความของหนังสือดังกล่าวเป็นการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติแต่ไม่มีการกล่าวอ้างว่าเป็นการกำหนดแนวทางปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายมาตราใด และเมื่อพิจารณาข้อ ๓ วรรคสอง ของหนังสือดังกล่าว ระบุว่า กรณีพบเหตุตามข้อ ๓.๒ – ๓.๔ เมื่อเจ้าหน้าที่สำรวจได้ทำเครื่องหมายกากบาทในบัญชีฯ แล้วให้เขียนคำร้อง ท.ร. ๓๑ แล้วให้เจ้าบ้านลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ... และเมื่อพิจารณาแบบ ท.ร. ๓๑ แล้ว ก็จะเห็นได้ว่ามีช่องให้ลงลายมือชื่อได้เพียงที่เดียว คือ ผู้ยื่นคำร้อง ซึ่งก็สอดคล้องกับหนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๙.๑/ว ๙๑๖๙ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๑, ซึ่งเนื้อความของหนังสือดังกล่าวเป็นการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ แต่ไม่มีการกล่าวอ้างว่าเป็นการกำหนดแนวทางปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายมาตราใดเช่นเดียวกัน โดยข้อ ๑ ระบุว่า ... กรณีผลการสำรวจพบว่าบุคคลตามทะเบียนบ้านรายใดย้ายภูมิลำเนาหรือไปประกอบอาชีพในท้องที่จังหวัดอื่นโดยไม่ได้แจ้งการย้ายที่อยู่ ให้นายทะเบียนอำเภอแจ้งเจ้าบ้านที่เกี่ยวข้องดำเนินการแจ้งย้ายบุคคลดังกล่าวออกจากทะเบียนบ้าน ... ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า แนวทางปฏิบัติของหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าวกำหนดให้การยื่นคำร้อง ท.ร. ๓๑ ต้องยื่นโดยเจ้าบ้านเท่านั้น มิใช่เป็น

สำเนาถูกต้อง

(นายพศิน ทาศิริ)
นิติกรชำนาญการ

การริเริ่มใช้อำนาจของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๐ เอง และที่อ้างว่า กรณีตามหนังสือสำนักทะเบียนกลาง ที่ มท ๐๓๐๙.๑/ว ๕๐ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑ ข้อ ๕ และข้อ ๖ เป็นการปรับปรุงฐานข้อมูลที่ได้จากการสำรวจโดยกรณีที่ไม่ทราบตัวตน ให้ย้ายชื่อไว้ในทะเบียนบ้านกลางเป็นการใช้อำนาจตามข้อ ๘๑ วรรคท้าย ของระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ (๑) วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นคนละกรณีกับการแจ้งย้ายตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับข้อ ๘๑ วรรคหนึ่งของระเบียบดังกล่าวนั้น เห็นว่า มาตรา ๘/๒ (๑) วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้อธิบดีกรมการปกครองเป็นผู้อำนวยการทะเบียนกลาง มีอำนาจออกระเบียบหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติ ... เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ... หมายถึงการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้เท่านั้น มิได้ให้อำนาจอย่างกว้างขวางที่จะไปกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมที่มีผลกระทบต่อสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลใดอย่างใดก็ได้ ซึ่งการที่จะกระทำเช่นนั้นได้ต้องมีกฎหมายระดับชั้นพระราชบัญญัติให้อำนาจไว้เท่านั้น ตามนัยมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาข้อ ๘๑ ของระเบียบดังกล่าวแล้ว เห็นว่า ข้อ ๘๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่าเมื่อนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นได้รับแจ้งการย้ายออกโดยไม่ทราบที่อยู่ของคนที่มีชื่อในทะเบียนบ้าน ให้ดำเนินการ (๑) ... (๒) ... (๓) ... (๔) ... และวรรคสองกำหนดว่า กรณีคนที่มีชื่อในทะเบียนบ้านโดยเจ้าบ้านไม่ทราบว่าบุคคลดังกล่าวเป็นใครให้ดำเนินการตาม (๑) – (๔) กรณีจึงต้องแปลความข้อ ๘๑ วรรคสองว่าเป็นกรณีที่นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นได้รับแจ้งการย้ายออกโดยเจ้าบ้านไม่ทราบว่าบุคคลดังกล่าวเป็นใครให้สอดคล้องกันทั้งข้อ ซึ่งก็คือการปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันนั่นเอง ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงฟังไม่ขึ้น

คดีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะหน่วยงานของรัฐที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อยู่ในสังกัดจะต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนพร้อมทั้งดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๖ หรือไม่ เพียงใด

สำเนาถูกต้อง

(นายพสิน ทาศิริ)
นิติกรชำนาญการ

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายที่เกิดจากการกระทำละเมิดอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายหรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่นตามนัยมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องเป็นค่าเสียหายโดยตรงที่เกิดจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งข้อเท็จจริงในสำนวนคดีปรากฏว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งจำหน่ายชื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ ออกจากทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลศรีพราน อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง ไปยังทะเบียนบ้านกลางเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และได้มีการแจ้งย้ายผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ ออกจากทะเบียนบ้านกลางโดยมีชื่อและรายการบุคคลในทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๕ เช่นเดิมเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๒ ทำให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอ่างทองเมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๒ และการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแสวงหาเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๒ จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามนัยมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนสิทธิ์ในการนำทะเบียนบ้านไปติดต่อราชการหรือเอกชน สิทธิในการรักษาพยาบาล การทำสัญญาซื้อขายไม่ได้และการทำประกันภัยทุกประเภทไม่ได้นั้น เป็นการกล่าวอ้างลอยๆ ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงสนับสนุน จึงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ ได้รับความเสียหายจากกรณีดังกล่าว ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าได้รับความเสียหายเนื่องจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแสวงหา เมื่อหมดวาระแล้วลงสมัครรับเลือกตั้งใหม่ การย้ายผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ จึงทำให้ได้คะแนนเสียงเลือกตั้งของตนลดน้อยลงนั้น เห็นว่าความเสียหายดังกล่าวเป็นการคาดหมายของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เอง ข้ออ้างดังกล่าวจึงฟังไม่ขึ้น ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปจึงมีว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ ได้รับความเสียหายเพียงใด เห็นว่า มาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดนั้นให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด คดีนี้ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ ฟ้องขอให้ศาลพิจารณาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีคนละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย แม้ค่าเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ ร้องขอเป็นการ

ศาลปกครองกลาง
27 ธ.ค. 2556
ศาลปกครองกลาง

สำเนาถูกต้อง

(นายพศิน ทาศิริ)
นิติกรชำนาญการ

กล่าวอ้างลอย ๆ ไม่มีเอกสารยืนยัน แต่ศาลก็มีอำนาจกำหนดให้ตามสมควรเมื่อคำนึงถึงพฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ ได้รับจากการถูกจำหน่ายชื่อออกจากทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๕ ไปยังทะเบียนบ้านกลางเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และได้มีการแจ้งย้ายผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ ออกจากทะเบียนบ้านกลางโดยมามีชื่อในทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๕ เช่นเดิมเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๒ ทำให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ ต้องเสียสิทธิในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๒ และเสียสิทธิการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแสวงหาเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๒ ประกอบกับต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเรียกร้องให้มีการแจ้งย้ายผู้ฟ้องคดีออกจากทะเบียนบ้านกลางให้มีชื่อในทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๕ เช่นเดิม จึงเห็นสมควรกำหนดค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ เป็นเงินคนละ ๖,๐๐๐ บาท

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่มีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ชำระค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่นั้น พิเคราะห์แล้วเห็นว่า สำหรับค่าธรรมเนียมศาลแม้ตามมาตรา ๔๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า การฟ้องคดีขอให้ศาลสั่งให้ใช้เงินอันสืบเนื่องจากคดีพิพาทตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) หรือ (๔) ผู้ฟ้องคดีจะต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลตามทุนทรัพย์ในอัตราตามที่ระบุไว้ในตาราง ๑ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งสำหรับคดีที่มีคำขอให้ปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ก็ตาม แต่ไม่มีบทบัญญัติใดในพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ชดใช้ค่าธรรมเนียมศาลในการฟ้องคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ ประกอบกับมาตรา ๗๒ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติให้ศาลมีคำสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีเท่านั้น สำหรับค่าทนายความนั้น ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่มีบทบัญญัติมาตราใดกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าทนายความให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ได้เช่นเดียวกัน ดังนั้น ศาลปกครองจึงไม่สามารถออกคำบังคับได้

พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชำระเงินค่าสินไหมทดแทนความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ เป็นเงินคนละ ๖,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ โดยให้ชำระให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

สำเนาถูกต้อง

(นายพศิน ทาศิริ)
นิติกรชำนาญการ

ศาลปกครองกลาง
27 มี.ค. 2556
ศาลปกครองกลาง

นับแต่วันที่คดีถึงที่สุดและให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ถึงที่ ๖ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

นายไพรัช โตสวัสดิ์ ตุลาการเจ้าของสำนวน
ตุลาการศาลปกครองกลาง

นายสัมฤทธิ์ อ่อนคำ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นางวาสนา จันทราภรณ์
ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายอนุชา ฮุนสวัสดิกุล

สำเนาถูกต้อง

(นายพศิน ทาศิริ)
นิติกรชำนาญการ

ศาลปกครองกลาง
27 มี.ค. 2556

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวอัจฉรียา พิมพา)
พนักงานคดีปกครองปฏิบัติการ